

MICII ÎNVĂȚĂCEI

REVISTA CLASEI a IV- a A

COLEGIUL NAȚIONAL „I.C.BRĂȚIANU”/
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ARON DENSUSIANU”

Numărul I / noiembrie 2018

Colegiul Național „I.C.Brătianu”/Școala Gimnazială „Aron Densusianu”

Clasa a IV-a A

Agrigoroiei Estera – Emanuela

Aiacoboaie Răzvan – Marian

Alda Andrei

Anghel Ariana – Maria

Basarabă Silviu

Bogdan Darius – Robert

Csiki Artur

Demean – Dumulesc Hadassah

Fontanela Giovanna – Andreea

Gavriloni Carina – Maria

Grigorescu Darius – Emilian

Hălmăgi Radu – Andrei

Pascu Alexandru – Ionel

Rancea Ioan

Rădoni Ana – Maria

Rădoni Robert – Claudiu

Romanescu Andrei – Cristian

Sandor Iulia

Simeon Daria

Toma Ariana – Yasmina

Truți Robert - Marian

Vasiu Vlad – Dean

Viționescu Ruth – Andrada

Vodă Marius

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Alda Andrei

Demean – Dumulesc Hadassah

Rancea Ioan

Simeon Daria

Îndrumarea colectivului de redacție:

Prof.înv.primar: Groza Mihaela

Dragii mei elevi,

Iată-ne ajunși în ultimul din cei cinci ani pe care i-am petrecut împreună, cinci ani de muncă, de efort, de succese, de bucurii.

Haideți să ne amintim de acea toamnă, toamna anului 2014, când pentru prima oară, ați devenit școlari.

Vă mai amintiți ??

Ne-am întâlnit în curtea școlii. Povestea noastră începea. În primele momente, după ce am intrat în clasă v-am prezentat cu mult drag decorul pregătit; am devenit clasa MĂMĂRUȚELOR. A venit apoi clipa cunoașterii colegilor, legarea de prietenii.

Privind în urmă, ni se pare totul acum atât de simplu și ne vine să zâmbim, gândindu-ne cât de greu am scris primul cuvânt, cuvântul « mama ».

Unii dintre voi, ar fi vrut, poate, câteodată să facem limba română; alții, care iubesc matematica, ar fi preferat să rezolve o problemă; sunt școlari care ar fi dorit să lucreze la o compunere sau la un desen frumos.

Orice muncă cere efort. Și munca noastră a cerut efort, dar efortul a fost încununat cu multe bucurii.

Privindu-vă nu îmi vine să cred că voi sunteți mămăruțele de acum patru ani... Ați crescut, ați muncit, ați gresit, dar din greșeli am învățat cu toții.

Pentru mine, ca dascăl, acești cinci ani petrecuți împreună nu au însemnat doar ceva vechime în plus, ci și o nouă acumulare de experiențe, de emoții și împliniri trăite alături de voi, în timp ce v-am condus pașii de-a lungul drumului pe care cu înțelepciune îl numim **educație**. Eu m-am străduit să vă fac parcursul mai ușor, mai frumos, mai interesant și mai pe înțelesul vostru. Dacă am reușit, atunci înseamnă că am lucrat cu un aluat bun, cu niște **viitori oameni mari** de care voi fi mândră la un moment dat să spun că „au fost elevii mei”. Sper ca tot ce ați învățat până acum să vă fie de folos, să vă deschidă căi și uși în viață, dar cel mai important e să vă ajute să vă prețuiți timpul. Dacă pentru alții timpul înseamnă bani, pentru voi, acum, el are un preț incalculabil. Prețuiți cât puteți anii aceștia frumoși și încercați să nu vă abateți de la educație.

La toamnă veți trece în clasa a V-a: obiecte de studiu noi, profesori noi. Nimic nu trebuie să vă sperie, deoarece cunoștințele, priceperile și deprinderile dobândite în acești cinci ani constituie o adevărată bază pe care se va putea înălța învățătura viitoare.

Eu voi rămâne aici, mereu cu ușa deschisă, așteptând cu nerăbdare să veniți să îmi împărtășiți reușitele voastre.

Veți rămâne mereu în inima mea !

Cu mult drag,
DOAMNA

Doamna Învățătoare

Prima zi de școală a fost plină de emoții. Totul era nou pentru mine, nu-mi cunoșteam nici colegii... Deodată, de mine s-a apropiat o doamnă destul de tânără și tare drăguță..Mama mi-a spus că era Doamna noastră Învățătoare, Doamna Mihaela.

Aceasta m-a salutat și m-a asigurat că ne vom înțelege bine. Așa a fost... Pe parcursul întregului an școlar am avut o relație bună, ne cunoșteam, pe zi ce trecea, mai bine și aveam multă încredere în Doamna mea Învățătoare.

Și în al doilea an școlar Doamna ne-a întâmpinat cu multă bucurie. Deși, probabil, mai îmbătrânise un pic, dumneaei a rămas aceeași persoană blândă, dar și severă, atunci când era cazul... Acum lucrurile erau puțin mai complicate dar, dacă aveam nelămuriri, doamna ne ajuta, ne explica răbdătoare și totul devenea mai simplu...La evaluarea națională am fost puțin îngrijorat, dar cu ajutorul dumneaei am trecut cu bine și de acel moment.

În clasa a-III-a, Doamna ne-a fost alături cu aceeași dragălaşenie, cu grijă și cu interes, ca o adevărată mamă. Ne-a împărtășit multe lucruri interesante și ne-a ajutat să devenim mai buni. La sfârșitul clasei a-II-a, Doamna Învățătoare ne-a dat câte o coroniță și o culegere de matematică pentru a nu uita să exersăm pe timpul vacanței.

La începutul clasei a-IV-a, noi ne-am bucurat s-o revedem pe Doamna. Ne-a spus că o să fie totul în regulă, chiar dacă aveam colegi și materii noi și chiar dacă totul părea mult mai complicat decât în anii ce au trecut. Am pornit cu aceeași încredere în Doamna mea pentru că știam că niciodată nu m-a dezamăgit și mi-a fost alături de câte ori am avut nevoie.

La anul voi trece în clasa a-V-a. Mă voi despărți de Doamna Mihaela, dar știu că o să pot să o revăd ori de câte ori voi simți că trebuie să o fac... Doamna Mihaela îmi va rămâne mereu în suflet ca un om special, care m-a ajutat și m-a învățat lucruri minunate.

Vlad-Dean Vasiu

Primul clinchet de clopoțel

Era 1 septembrie. Mama, fiind profesoară și-a început activitatea în cadrul școlii. Am vrut să merg cu ea. Ajunși la școală, mi-a prezentat-o pe doamna învățătoare și împreună mi-au arătat viitoarea sală de clasă.

Am mers la școală și în zilele următoare, practic furasem startul.

Despre prima zi de școală? Abia îmi stăpâneam emoțiile, iar ochii îmi erau plini de lacrimi.

Curtea școlii era plină de elevi. Aceștia își regăseau cu plăcere colegii de clasă și povesteau zgomotos aventurile din timpul vacanței.

La microfon, doamna directoare o prezintă pe doamna învățătoare, iar aceasta citește componența clasei. Am fost invitați în careu unde sute de ochi ne priveau cu atenție.

Alături de doamna învățătoare am intrat primii în școală pe sub un arc de flori creat de elevii mai mari. Pe bănci aveam frumos aranjate cărți și caiete. Doamna învățătoare ne-a zis să avem grijă de ele și să le etichetăm. Ne-a urat mult succes în noul an școlar și ne-a promis că ne va fi alături pe lungul drum al învățaturii.

Marius Vodă

Integrarea în școală

Astăzi am să vă povestesc despre integrarea mea printre colegii de clasă.

La grădinița din comuna în care locuiesc nu erau copii de vârsta mea care să meargă la școala din Hațeg. Nici eu nu credeam ca voi merge la școală în oraș, până într-o zi când mama m-a întrebat unde aș dori să merg la școală, iar eu am răspuns că vreau să merg la Hațeg.

Nu îmi imaginam niciodată că eu chiar voi merge la școala din Hațeg. Dar, a venit și acel moment, momentul începerii cursurilor

Îmi aduc aminte învățătoare ne-a invitat mulțime de baloane. de la grădiniță și se baloanele, iar eu stăteam cunoșteam pe nimeni.

prima zi în care doamna în clasă...Pe jos erau o Mulți copii se cunoșteau jucau împreună cu singură deoarece nu Dintr-o dată, doamna

învățătoare s-a apropiat de mine și m-a întrebat de ce sunt tristă. I-am răspuns cu lacrimi în ochi că îmi este dor de mama.

A doua zi unii copii mă întrebau de ce nu mă joc

cu ei, iar eu nu le răspundeam. Eram prea timidă! Și tot așa zilele au trecut iar eu mi-am făcut mulți prieteni cu care mă înțelegeam bine și încercam să mă integrez mai bine și să fiu o prietenă cât mai bună.

Așa am reușit să mă integrez, dar cu siguranță nu aș fi putut face asta fără ajutorul colegilor și al doamnei învățătoare.

Ariana – Maria Anghel

La Râușor

Îmi amintesc cu mare plăcere de prima noastră excursie împreună. Aceasta a avut loc în clasa pregătitoare, în luna aprilie.

Ne-am programat din timp această excursie și eram foarte entuziasmați că vom pleca o zi întreagă, la munte, fără părinți. Pentru mine cu siguranță a fost prima experiență de acest gen. Dar, natura ne-a făcut și ea o surpriză: la munte, cu o noapte înainte să ajungem, s-a așternut un strat foarte gros de zăpadă.

Microbuzul a urcat cu greu până în apropierea sediului Salvamont – acolo era destinația finală.

Salvamontiștii ne-au dat sănii și ne-au însoțit pe pârție. Ne-am jucat în zăpadă, ne-am rostogolit, ne-am bulgărit câteva ore bune. La prânz am luat masa la cabana Salvamont, apoi gazdene noastre ne-au explicat cum poți să te orientezi în pădure, ne-au arătat cum echipamentele cu acre ei salvează oamenii blocați pe munte.

Cel mai mult mi-a plăcut tiroliana. În fața cabanei erau două tiroliene. Salvamontiștii ne-au dat echipamente speciale și ne-au urcat, pe rând, pe tiroliană. Tuturor ne-a plăcut foarte mult.

Pot să afirm cu tărie că aceasta a fost cea mai frumoasă, distractivă și interesantă excursie la care am participat și, credeți-mă, de atunci doamna învățătoare ne-a organizat foarte multe excursii.

Răzvan – Marian Aiacoboe

Serbarea Abecedarului

Când eram în clasa pregătitoare doamna noastră învățătoare ne-a anunțat că vom avea „Serbarea Abecedarului” la Casa de Cultură unde vor fi prezenți părinții și bunicii.

A doua zi, la școală, eram bucuroși că vom avea prima noastră serbare din clasa pregătitoare. Doamna învățătoare ne-a dat fiecăruia dintre noi câte un bilețel pe care era scrisă o poezie ce trebuia învățată pentru serbare. După câteva zile am mers la Casa de Cultură

unde am făcut repetiții. Aveam emoții, dar totodată ne-am distrat și ne-am simțit bine. La finalul repetițiilor doamna învățătoare ne-a atras atenția că trebuie să mai repetăm deoarece nu ne-am descurcat așa de bine. La sfârșitul repetiției, dumneaei ne-a anunțat că serbarea va avea loc pe data de 19.03.2013 la orele 16.00, iar noi nu eram încă pregătiți și mai erau câteva zile până la serbare. În ziua serbării toți ne-am adunat la Casa de Cultură iar doamna învățătoare a luat microfonul și a început să ne prezinte. Am urcat cu toții pe scenă, ne-am așezat pe scăunele, iar un coleg s-a așezat pe lângă scăunel și a căzut. În acel moment toată sala a râs în hohote. Serbarea s-a încheiat cu aplauze, iar doamna ne-a felicitat.

Acel moment a fost cel mai hazliu din clasa pregătitoare. M-am simțit minunat împreună cu doamna învățătoare și colegii mei!

Ariana – Yasmina Toma

Clasa întâi

Clasa I a fost cel mai frumos an școlar pentru mine. Am fost foarte încântată într-atât încât și duminica aș fi vrut să merg. Și nu era important dacă aveam teme sau nu, de învățat sau nu. Eu doar voiam la școală.

Totul a început într-o dimineață, cu careul festiv, apoi foarte entuziasmați, a pășit în clasă alături de doamna învățătoare. Au urmat câteva momente cu doamna noastră dragă în care ne-a prezentat materiile pentru respectivul an și am depănat amintiri din vacanța care tocmai s-a încheiat.

De aici a început adevărata provocare. Multe poezioare și lecturi de citit, multe exersări de scriere deoarece am pătruns în tainele literelor de mână și multe, multe calcule la matematică.

Astfel fiecare dintre colegi a devenit silitor datorită insistențelor doamnei noastre și cerințelor dânzei.

Fiecare litera învățată, fiecare calcul, fiecare nouă poezie și fiecare lecție era un trofeu personal. Noi, colegii, ne întreceam în a nu ne lăsa mai prejos unul față de celălalt. Fiecare reușită ne era răsplătită, la fel cum am fost trași la răspundere pentru greșeli și pentru micile prostioare.

Astfel ne-am întărit convingerea de a persevera pe orice plan.

Clasa I a rămas cu amintiri plăcute de parcă au fost ieri. Mi-e dor de clasa I !

Giovanna – Andreea Fontanela

Carnavalul toamnei

Aș vrea să vă povestesc despre carnavalul toamnei.

În clasa a II-a, am avut la școală un carnaval al toamnei, la care ne-am costumat în tot felul de personaje din: jocuri, cărți sau filme. Eu m-am costumat în Steve (daca nu știi cine este, e personajul din jocul Minecraft).

La începutul activității ne-am jucat niste jocuri, iar apoi a venit pizza. După ce am terminat, Doamna a spus că trebuie să ieșim în curte ca să facem un mars, pentru a prezenta costumele noastre colegilor din școală și să le vedem totodată și noi pe ale lor.

La revenirea în clasă am continuat activitățile cu o tombolă la care eu am câștigat un obiect haios - un cartof, de această întâmplare am facut haz tot restul zilei.

Când am ajuns acasă, m-am gândit numai la aceasta activitate care pe mine m-a impresionat.

A fost o zi minunată, de care îmi aduc aminte cu plăcere!

Andrei Alda

Excursie la Cetatea Devei

În data de 29 mai 2017, noi, elevii clasei a-II-a A, împreună cu doamna învățătoare Mihaela Groza, în săptămâna Școala Altfel, am vizitat cetatea Devei. Am fost uimiți de toate poveștile frumoase spuse de doamnele de la Centrul de Documentare și Informare.

Darius-Emilian Grigorescu

La lopătari

În urmă cu doi ani, actuala clasă a IV-a A a Școlii Generale nr. 2 din orașul Hațeg, a fost plecată într-o drumeție în pădurea Slivuț, în apropierea orașului.

Grupul clasei s-a deplasat cu un microbuz. Copiii erau plini de entuziasm, nerăbdători să descopere ceea ce li se povestise de către bunici, părinți și cadrele didactice despre cerbii lopătari.

Acolo, tatăl unuia dintre elevi a venit și le-a dat copiilor o mulțime de informații, a răspuns la muuuulte întrebări adresate de copii despre frumoasele animale.

Andrei – Cristian Romanescu

Un furtun malefic

În clasa a II-a plecasem de săptămâna altfel la Arsenal Park cu toată clasa.

La un moment dat am ajuns la niște trasee cu obstacole. Eu am mers pe cel mai ușor dintre ele împreună cu Silviu, care era în fața mea. El se mai bloca și chema un asistent de acolo să îl ajute, iar eu îi urmam pașii. Spre exemplu, erau doi bușteni goi pe interior care aveau o gaură între

ei, iar Silviu nu reușea să treacă pe partea cealaltă. Până la urmă a reușit și subliniez până la urmă (nu o să subliniez cu adevărat până la urmă). Am ajuns la un obstacol mai greu cu două furtunuri pe margini și un fel de lanț deasupra de care să te prinzi cu mâinile, atât! Silviu a trecut de el, acum era rândul meu. Pusesem primul picior pe furtun, l-am pus și pe al doilea, când dintr-odată, am alunecat de pe el și am rămas suspendat de lanțul menționat mai devreme. Am început să plâng din cauza panicii. Toți copiii de jos au venit, era și doamna învățătoare, apoi un asistent a venit și m-a dat jos. Doamna a insistat să facă o poză, iar eu am încercat să mă port ca și cum nimic nu s-a întâmplat.

În concluzie nu mi-a prea plăcut traseul acesta și de atunci nu mai merg pe trasee asemănătoare.

Radu-Andrei Hălmagi

Excursie în Alba Iulia

La începutul verii, când eram în clasa a II-a, am mers cu clasa la Alba Iulia în excursie, în săptămâna Școala Altfel.

Din când în când, ne opream să mâncăm. Când am pornit din nou la drum, m-am pus pe locurile din spate și stăteam lângă prietenul meu, Marius. Ne distrăm pe cîste: cântam, glumeam și râdeam.

Când am ajuns, prima dată am mers să mâncăm, după aceea am pornit spre un târg. Ne-am cumpărat tot felul de

jucării și multe alte suveniruri. Mai târziu am mers să ne dăm pe toboganele gonflabile, iar apoi am mers să sărim pe trambulină. Deoarece mă plictiseam, mi-am luat un schelet de jucărie.

După aproximativ o oră, ne-am urcat înapoi în autocar și am pornit spre Mall-ul din oraș. A fost distractiv acolo. Pentru că mi se făcuse sete, am mers să-mi iau o sticlă de suc. Am făcut o plimbare lungă împreună cu clasa în tot Mall-ul și a fost foarte frumos. Trecuse aproape o oră, iar după ce ne-am plimbat am mers la o terasă. Fiindcă voiam să mâncăm ceva dulce, am primit o savarină delicioasă. Am stat acolo o oră după care, cu puțină tristețe pe față, ne-am urcat înapoi în autocar pentru a merge acasă.

Așezându-mă pe scaun, mă gândeam la câte lucruri aș mai fi putut face însă timpul nu ne-a permis, dar totodată am fost foarte fericit deoarece a fost cea mai frumoasă excursie.

Am pornit încet și am părăsit orașul, iar pe drumul spre casă am povestit toate cele întâmplate și făceam în continuare boacâne și glume. Chiar și drumul spre casă a fost foarte distractiv.

Am ajuns la destinație după aproape 2 ore, iar după ce am coborât din autocar mi-am luat rămas bun de la colegi și am mers acasă. Când am intrat pe ușă i-am povestit bunicii tot ce s-a întâmplat și pe drumul spre Alba Iulia dar și înapoi. Ea mă ascultat. Am avut multe să-i spun, iar seara înainte de culcare mă gândeam la cele întâmplate.

A FOST O ZI MINUNATĂ !!!

Artur Csiki

Marea provocare din clasa a II -a

După cum puteți vedea în titlul de mai sus, în acest articol am să vă spun cum am trecut noi prin prima “Evaluare Națională” ce a avut loc pe clasa a II-a.

În primul semestru, toți copiii au trecut cu bine de teste, proiecte și de probele orale. În cel de-al doilea semestru a venit partea mai complicată. Am început să ne pregătim pentru “Evaluarea Națională” de la finalul anului școlar.

Pregătirea am început-o în cea de-a doua lună a anului, februarie. Exersatul consta în rezolvarea testelor speciale pentru pregătire, iar unele le rezolvam chiar și pentru note.

După luni de pregătire a venit marea provocare:”Evaluarea Națională”.

La limba română am avut de rezolvat trei subiecte. Unul dintre ele era să facem o scrisoare, celălalt să facem o invitație, iar ultimul să scriem un text destul de lung. Absolut toți copiii s-au încadrat în timpul dat. Majoritatea au avut rezultate bune, doamna fiind mândră de noi.

La matematică nu sunt sigur câte subiecte erau, dar știu că testul s-a întins pe nouă pagini – destul de mult pentru niște elevi de clasa a doua. Și aici noi ne-am descurat destul de bune.

În cele din urmă am aflat cu toții rezultatele, iar doamna învățătoare a discutat cu fiecare părinte în parte. A fost mulțumită de evoluția noastră.

Așa cum spunea Robert Collier:

„Succesul este suma unor eforturi mici, repetate zi de zi”

Silviu Basarabă

De la Școala Gimnazială Sarmizegetusa la Școala Gimnazială „Aron Densusianu” - Hațeg

Îmi amintesc cu drag de prima zi în care plină de emoții am intrat pe poarta școlii din Sarmizegetusa. Am făcut cunoștință cu Doamna învățătoare și cu colegii mei, după care m-am așezat într-o bancă. Încet, încet am început să scriem literele, cifrele apoi să citim, uneori se organizau excursii la munte sau în anumite orașe. M-am înțeles foarte bine cu colegii mei și am legat prietenii frumoase. Cu Doamna învățătoare m-am înțeles bine, dar fiindcă dânsa se ocupa de mai multe clase în același timp a fost un dezavantaj pentru mine și nu am putut progresa, mama luând hotărârea să mă mute la școala din Hațeg.

Primul meu an la Hațeg a fost greu deoarece a trebuit să mă

acomodez și să ajung la nivelul de cunoștințe al colegilor mei, însă datorită Doamnei învățătoare, care m-a primit cu căldura, a avut răbdare cu mine și și-a dat toată silința să mă ajute, am reușit să mă adaptez și să mă apropiu de nivelul colegilor mei.

Mă înțeleg bine cu ei și le sunt recunoscătoare că mă ajută mult să pot progresa. Doamna învățătoare este deosebită, înțelegătoare, organizează multe activități prin care ne ajută să înțelegem mult mai ușor lecțiile.

Doamnă învățătoare, vă mulțumesc frumos pentru tot ce faceți pentru mine!

Emanuela - Estera Agrigroei

Pe scenă la Târgul de Crăciun

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă - 2017, Primăria Oraşului Haţeg a organizat un Târg de Crăciun. Acolo a participat clasa noastră împreună cu clasa de a patra, coordonată de doamna Bultean Codruţa .

Fiind foarte mulţi copii ne-am cam înghesuit. Eu am avut mari emoţi dar mi-am făcut curaj şi am jucat rolul bine. Cel mai haios rol a fost al caprei . În acest rol un copil a purtat un costum de capra si doi copii s-au cotumat in ţigani: un băiat care eram eu şi o fată, colega mea, Hadassah. A trebuit să cântăm un cântec foarte amuzant, iar capra trebuia să danseze în jurul nostru .

Când am plecat acasă am fost foarte fericit. Mi-a plăcut să fiu un mic actor alături de colegii mei .

Alexandru – Ionel Pascu

Drumeție în pădure

În lunile aprilie-mai ale anului școlar încheiat, o parte dintre copiii din clasa a III-a A au mers în excursie în pădure, ca răsplată pentru participarea la proiectul cu titlul „Natură și sălbăticie” organizat de Societatea Română de Sălbăticie, Colegiul Național „I.C. Brătianu” Hațeg și Asociația de Turism Retezat. În cadrul proiectului participanții au realizat câte o lucrare cu tematica naturii și a vieții în sălbăticie: machete de animale, desene, lucrări 3D, modelaje de plastilină și afișe. Operele lor au fost apoi expuse și admirate de întreaga școală.

Apoi a sosit mult dorita zi a premierii... Într-o plăcută dimineață de primăvară, într-o zi de sâmbătă, prețuind îndemnul înaintașilor noștri spre dragostea naturii, toți ne-am adunat cu voioșie și am pornit la drum. Ne-am deplasat spre locație: pădurea Slivuț, cu o suprafață de 40 ha, situată în apropierea orașului Hațeg, un rest al unor întinse suprafețe de pădure inițială de stejari, dar care au fost defrișate datorită extinderii activităților agricole specifice pentru zonele colinare din această regiune. Din anul 1958 s-a creat în această pădure și o rezervație de zimbri, un obiectiv turistic cunoscut în toată țara.

Aici însoțitorii noștri ne-au învățat să recunoaștem plantele, să facem diferența între diferite specii și ne-au vorbit despre modul de hrănire al animalelor.

Ne-am distrat ascultând sunetele pădurii, admirând peisajele, observând plantele și animalele. Toate activitățile efectuate la acest atelier au avut un efect recreativ asupra tuturor cadrelor didactice, voluntarilor și copiilor participanți deopotrivă. Am învățat multe lucruri interesante și necesare, dar ne-am și distrat.

Ioan Rancea

În excursie la Târgu-Jiu

shutterstock.com - 673018186

Eram în clasa a-III-a. Într-o zi din săptămâna altfel , împreună cu doamna învățătoare și colegii, am plecat la Târgu-Jiu .

Cei mai mulți dintre noi ne înghesuiam să prindem loc în spatele autocarului . Prima dată am vizitat un parc unde erau două dintre sculpturile lui Constantin Brâncuși, adică „Masa Tăcerii” și „Poarta Sărutului” .

În acel parc era ca un fel de bâlci. Peste tot erau tobogane gonflabile , trambuline , mașinute și fel de fel de tarabe cu jucării și dulciuri . După aceea am mers la Carrefour unde am copt tot felul de pâinici: cu mac , cu susan și împletite. Am fost mari brutari. De acolo am plecat la Mall unde am mâncat.

A fost o experiență frumoasă și sincer mi-ar plăcea să locuiesc în Târgu-Jiu. Vouă nu?

Robert – Claudiu Rădoni

Vizionarea unui film

La finalul clasei a treia doamna învățătoare ne-a propus să mergem împreună la Deva, la Mall, pentru a viziona un film. Mulți dintre colegii mei nu avuseseră ocazia, până atunci, să vizioneze un film 3D. Am primit propunerea cu mare încântare.

Doamna învățătoare ne-a prezentat titlurile care rulau și noi am ales filmul „Rață, rață și găscan”.

Ajunși la Mall, prima dată am mâncat, deoarece mirosul apetisant de la locul de masă ne-a făcut poftă, apoi am intrat în sala de cinema. Eram puțin cam gălăgioși...emoțiile. Filmul a fost interesant, adecvat vârstei noastre.

Deși eu mai fusesem la cinematograful împreună cu familia, niciodată nu m-am simțit atât de bine la un film.

Carina - Maria Gavriloni

La Grădina Zoologică Sibiu

Grădina Zoologică din Sibiu este cea mai veche grădină zoologică din România, adăpostește 135 de animale și păsări din 35 de specii: maimuțe, urși, lupi carpatini, vulpi, tigri, lei, jaguari, pume, mistreți, lame, cerbi carpatini, cerbi lopătari, căprioare, bivoli albi, piton reticular, crocodili, fazani, papagali, păuni, porumbei.

Grădina Zoo se află în Pădurea Dumbrăvața. Este un loc ideal de vizitat.

Am vizitat grădina zoologică atunci când am fost în excursie împreună cu colegii și doamna învățătoare. Când am intrat înăuntru am văzut cum apa se ridică ca o săgeată în mijlocul lacului. Ajunși înăuntru am vizitat mai întâi maimuțele, apoi babuinii și ne-am amuzat de fundul lor roz. Apoi ne-am îndreptat spre tigri, lei, lupi, capra neagră, lame, zebre și cămile. Am vrut să hrănim cămilele dar nu am avut voie. Cel mai mult mi-a plăcut când am vizitat tigrul pentru că l-am enervat spunându-i leu.

Ultimul lucru înainte de plecare a fost să ne plimbăm cu barca pe lac, însoțiți de domnul profesor de Educație Fizică, Andrei Soceanu.

Darius Robert Bogdan

Prima zi din clasa a IV-a

Știu că pentru nimeni nu este o noutate că toamna începe școala, dar aș vrea să vă împărtășesc și vouă gândurile mele. Îmi amintesc cu emoție bucuria pe care am avut-o într-o luni, în data de 11.09.2018 ...

Era o zi senină în care soarele încălzea pe oricine. Atunci am plecat împreună cu Patricia, mami și buni spre școală. În momentul acela am simțit o emoție puternică și multă nerăbdare. Când am ajuns în curtea școlii, copiii erau aranjați în ordinea

claselor de la clasa zero până la clasa a opta.

Ceremonia oficială a început prin intonarea Imnului României, apoi doamna directoare a avut un discurs despre însemnătatea zilei. După aceea, elevii clasei mele, împreună cu alți copii au ținut buchetele de flori, formând o boltă primitoare pentru bobocii claselor pregătitoare.

După ceva timp am intrat în sala de clasă unde doamna învățătoare ne-a prezentat pe scurt ce vom face în acest an școlar. Am primit orarul și manualele. Orarul, marcat cu tricolorul, ne-a reamintit că suntem în anul în care sărbătorim 100 de ani de la Marea Unire. I se spune Centenar.

Mie mi-a plăcut acea zi și cu siguranță va rămâne mult timp în memoria mea, fiind prima zi din ultimul an de școală primară.

Iulia Sandor

Proiectul Erasmus+ în școala noastră

Începând cu data de 8 octombrie 2018, școala noastră a fost gazda proiectului Erasmus+, timp de mai multe zile. Este vorba despre școala Aron Densușianu din cadrul Colegiului Național I.C. Brătianu Hațeg.

Astfel, școala a primit vizita unor cadre didactice din 10 țări europene. Clasa a IV-a A a fost vizitată de 13 cadre didactice ce luau pentru prima dată contactul cu învățământul primar românesc. Străinii erau foarte curioși cum se va desfășura ora de curs și ce vor face elevii.

Doamna învățătoare Mihaela Groza a pregătit o lecție deschisă pe tema „Hrană sănătoasă”. Eleva Hadassah a interpretat un cântec de la *Gașca Zurli*, respectiv *Tura Vura nu mănâncă*, în care se vorbea despre un personaj care nu vroia să mănânce sănătos, deși toată lumea îi spunea că asta trebuie să facă, indicându-i inclusiv ce să mănânce.

Iulia Șandor a cântat și ea un cântec despre faptul că legumele sunt sănătoase și trebuie consumate cât mai des.

După momentele artistice, elevii clasei a IV-a A au început să lucreze pe grupe și să confecționeze brățări din macaroane colorate și cereale pe care le-au oferit cadrelor didactice venite în vizită.

ERASMUS+ este noul program al Uniunii Europene care se adresează următoarelor domenii: educație, formare, tineret și sport pentru perioada 2014-2020 având ca obiective dezvoltarea competențelor și a capacității de inserție profesională prin oferirea unor oportunități de educație, formare și activități de tineret sau sport.

Daria Simeon

Amintiri frumoase din clasele I-IV

Îmi amintesc cu bucurie primele clipe petrecute la școală, clipe în care nu știam dacă mă vor plăcea colegii sau dacă Doamna Învățătoare va fi drăguță. Acum am descoperit calitățile lor, am aflat ce oameni minunați sunt.

Încă mai țin minte ziua în care am învățat să citesc pe litere. Cred că și Doamna Învățătoare s-a bucurat. Seara părinții mi-au dat propoziții pe care să le citesc și s-au bucurat împreună cu mine.

Momentele petrecute alături de Abecedar m-au învățat să scriu primele propoziții: „Ana are mere“ și „Bianca cere lapte“.

Cea mai frumoasă excursie (și prima de care îmi amintesc) este cea în care am fost la Deva, unde am vizionat un film denumit „Rață, rață și găscan“, am mâncat și apoi ne-am întors acasă. Mie mi-a plăcut foarte mult în această excursie!

Prima zi din clasa a III a fost foarte frumoasă fiindcă am avut doi colegi noi: o fată pe nume Ema și un băiat pe nume Ioan. Întotdeauna îmi place să avem colegi noi pentru că îmi plac persoanele diferite.

Nu pot să uit minunata zi în care am învățat despre daci și romani, zi în care am avut ocazia de a ne costuma în daci, să gustăm mâncare romană și dacă și să tragem cu arcul.

În prima zi din clasa a IV-a au apărut alți doi colegi noi: Ana-Maria, o fată mică de statură și la fel de vorbărească ca și mine și Truți, un băiat înalt și timid.

Îmi aduc aminte cu drag și de serbările organizate de cea mai bună Învățătoare din lume. În mod deosebit mi-a plăcut serbarea Abecedarului. Deși aveam emoții, mi-am îndeplinit destul de bine rolul.

Mie îmi place foarte mult școala pentru că e distractivă și cred că învățăm multe lucruri utile pentru viață.

Hadassah Demean-Dumulesc

Cum mi-am cunoscut cu colegii

Când am venit la Hațeg, eram un pic rușinoasă, dar după un timp m-am obișnuit cu cei 23 de colegi ai mei:

1. Mie de Yasmina mi-a plăcut. Pe parcurs, a început să fie mai rușinoasă, dar învață, e cuminte și îmi place cum e.
2. Robert este un băiat de treabă, cuminte, isteț, dar cel mai mult îmi place că e cam tăcut.
3. Andrei Alda mi se pare un mega băiat de treabă, e deștept, este cam năzdrăvan dar îmi place așa cum este.
4. Silviu este și el un băiat isteț, cuminte și chiar mă ajută când am nevoie. Este cam tăcut, dar eu îl ador.
5. Truți este și el un băiat tăcut, este cuminte, învață, iar mie mi se pare tare de treabă.
6. Iulia este o mega fată de treabă, învață bine, este cuminte, nu prea vorbește dar eu o ador așa cum e.
7. Darius Grigorescu este și el isteț, cuminte și tăcut mie mi s-a părut de treabă.
8. Radu este un băiat tăcut și învață foarte bine, eu îl apreciez foarte mult.
9. Daria este o colegă bună la suflet, cuminte, învață și eu o ador.
10. Răzvan este un băiat drăguț care învață, vorbește la fel de mult ca mine, dar îl ador așa cum e el.
11. Dean mi se pare un băiat amuzant, vorbăreț, învață și nu prea e cuminte dar eu îl plac așa cum e el.
12. Andrei Romanescu e un băiat care în ore mă tot strigă. El învață, e vorbăreț, la fel ca mine, eu îl simpatizez.
13. Alex este un băiat căruia îi place foarte mult fotbalul, e cuminte, învață bine iar eu îl apreciez.
14. Ioan e un băiat de treabă, cuminte, învață foarte bine și eu îl plac.
15. Eu sunt foarte vorbăreață, învăț și nu sunt prea cuminte.
16. Ema e o fată care te face să zâmbești, învață bine și e tăcută. Eu o îndrăgesc mult.
17. Darius Bogdan e un băiat de treabă care învață, e cuminte și îl plac așa cum e.
18. Carina e o fată de treabă, cuminte, e silitoare și mie mi se pare că e foarte bine să fiu prietenă cu ea.
19. Hadassah e o fată bună la suflet, învață foarte bine și deja e prietena mea.
20. Marius e și el un băiat de treaba, este amuzant și îl îndrăgesc.
21. Ruth este amuzantă, e cuminte, este de treabă și ea este prietena mea.
22. Artur e un coleg mic de statură, învață, este vorbăreț și prietenos.
23. Giovanna e o colega de treabă, cuminte și ea e prietena mea.
24. Ariana este glumeață, frumoasă, amuzantă și mă bucur că e colega mea.
25. Doamna profesoară e bună la suflet, nu îi plac minciunoșii, este frumoasă, curajoasă și mă bucur că e învățătoarea mea.

Acestea sunt părerile mele despre noii mei colegi.

Ana-Maria Rădoni

Ultima zi din clasa a-IV a A

Era o zi frumoasă de vară iar soarele strălucea pe bolta cerului senin.

Eu și colegii mei eram foarte supărați deoarece era ultima zi petrecută împreună cu doamna învățătoare. Sfârșitul acestei zile de școală aducea multe lacrimi și tristețe pe chipul tuturor. Voiam să profit din plin de șansa de a sta împreună cu doamna și colegii.

Pentru a ne face cât se poate fericiți, doamna ne-a surprins plăcut comandând pizza și suc. Chiar dacă surpriza doamnei ne-a încântat nu am uitat de despărțire și, ca să o facem și pe doamna să uite de această tristețe, i-am pregătit un filmuleț cu poze realizate pe parcursul celor cinci ani de școală.

Văzând aceasta surpriză, doamna s-a bucurat foarte mult și ne-a mulțumit, apoi ne-a pupat pe fiecare cu lacrimi în ochi.

Chiar dacă tristețea ne-a cuprins pe toți, un zâmbet micuț s-a așezat pe chipul meu atunci când am auzit vorbele doamnei noastre, cum că ne vom revedea în vacanța de vară, pentru a mai petrece câteva zile împreună.

Abia așteptam...

Ruth Vițonescu

Ai încredere în tine?

Răspunde prin „DA” sau „NU”

1. În general sunt mulțumit(ă) de ceea ce fac
2. Am multe motive să fiu mândru(ă) de persoana mea.
3. Fac teme suplimentare din proprie inițiativă.
4. Cred că sunt la fel de bun ca și ceilalți colegi.
5. Cred că am mai multe calități decât defecte.
6. Am o părere bună despre persoana mea.
7. Am întotdeauna încredere să răspund la lecții.
8. Mă simt util celor din jur.
9. Cred că am mai multe calități decât defecte.
10. Știu să fac față situațiilor dificile.

Interpretarea testului:

Acordă-ți un punct pentru fiecare „DA”. Adună punctele.

- ❖ Între 8 și 10 puncte: ai mare încredere în tine și în tot ceea ce faci
- ❖ Între 4 și 7 puncte: ești o persoană încrezătoare în forțele proprii, chiar dacă, uneori, ai și momente de îndoială
- ❖ Între 1 și 3 puncte: ai puțină încredere în tine. Te îndoiești adesea de capacitatea ta. Trebuie să depui efort mai susținut în tot ceea ce faci și vei vedea că te poți baza pe tine însuși.
- ❖ Dacă nu ai reușit să aduni niciun punct: ești lipsit de încredere în forțele proprii. Încearcă să te reanalizezi. Cu siguranță poți face bine o mulțime de lucruri utile atât pentru tine cât și pentru alții.

GHICITORI

Avoraș mititel
Înfășori gâtul cu el

Săculeț pentru picior,
De ghicit este ușor.

Am o haină mare, lată,
Fără ițe e lucrată,
Numai din cuțit tăiată.

O ciupercă mare, lată,
În cuier stă agățată.

Surioare gemene
La fire asemenea
Totdeauna le vezi pline
Atunci când le iei cu tine.

E o palmă fără oase,
Când se rupe o poți coase.

Nu e haină, nici ...
O purtăm pe sub gecuță!

Șarpe lung și vărgat,
Noaptea șade spânzurat.

Ghiciți iute cine are
Două trainice picioare
Și să meargă nu-l în stare.

Un metru de stofușoară
Trupul fetei înconjoară.

Odăiță meșterită
Pentr-un singur om croită
O intrare, trei ieșiri,
Spune-o fără să te miri!